

udgangspunkt, man havde for de strammere krav, faldet bort.

Vores holdning er derfor, at man burde overveje at gå tilbage til de 80.000 kr., som var det oprindelige, man regulerede ud fra.

Samtidig har det også været nævnt i dagspressen, og en enkelt ordfører har også nævnt det her i dag, at der er ca. 18.000 anpartsselskaber, der ville have problemer med at opfylde 200.000 kr.-kravet. Derfor vil jeg gerne spørge erhvervsministeren om, hvor mange selskaber man så regner med stadig væk har problemer med en nedsættelse til de 125.000 kr., for vi ved jo – det har i hvert fald også været fremme i debatten – at der er en lang række selskaber, som stadig væk vil have problemer med at opfylde det krav. Derfor vil jeg gerne vide, om ministeren kan gøre rede for det.

Vi havde den samme debat om disse forhold under en spørgetid for et par onsdage siden, og da lovede ministeren nemlig at have tallene klar til i dag, så jeg håber, jeg kan få dem.

Vores udgangspunkt er altså de 80.000 kr., som oprindelig var gældende, for det grundlag, som var årsagen til, at man hævdede beløbet, er efter vores opfattelse væk.

Det er også vores generelle holdning, at det bør være lettere at starte i selskabsform. Vi mener, der er nogle ting, som med fordel kan startes i selskabsform frem for i privat regi, og derfor mener vi rent faktisk, at man generelt burde gøre det nemmere at stifte anpartsselskaber.

Det er også derfor, vi er yderst skeptiske over for de bemærkninger, som hr. Buksti gjorde om de stramninger, som bl.a. sker med hensyn til stiftelsesomkostninger. Dem er vi ikke tilhængere af, og vi vil se på det under udvalgsbehandlingen og eventuelt stille ændringsforslag til de punkter, for vi mener, at det generelt bør være nemmere.

Summa summarum: En generelt positiv holdning til en stor del af det, men med nogle enkelte forbehold over for anpartskapitalfastsættelsen på de 125.000 kr. og de stramninger, der også sker på en række områder over for de eksisterende anpartsselskaber.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg takker igen for en, synes jeg, meget positiv modtagelse hos Folketingets partier af dette lovforslag.

Der er to ting, vi alle sammen er enige om. Den ene er, at det ikke skal være alt for bøvlet at

starte en lille ny virksomhed, og at det skal heller ikke være alt for bøvlet at opretholde den. Det er vi enige om alle sammen, og i det lys ser jeg nedsættelsen fra de 200.000 til de 125.000 kr., som jo selvfølgelig står i forhold til, hvad der skulle være sket den 1. januar 1997.

Så tror jeg også, vi er enige om en anden ting, nemlig at det skal gå reelt for sig. Værdierne skal være til stede. Den går ikke med tre gamle cykler og mors symaskine. Der skal være genomsigtighed i selskabsformen, og jeg er i øvrigt også ganske enig med de ordførere, der har sagt, at anpartsselskabsformen skal man da ikke kimse ad. Den sikrer genomsigtighed – jeg tror, det var hr. Aaen, der var inde på det – og lidt opmærksomhed om, hvordan det går.

Balancen mellem de to synspunkter har så ført til forslaget om at ikke gå op til de 200.000 kr. pr. 1. januar 1997, men stoppe ved de 125.000 kr.

Jeg vil gerne sige med det samme – jeg tror, det var hr. Kai Dige Bach, der var inde på spørgsmålet – at jeg ikke mener, man skal have to forskellige grænser afhængig af, om virksomheden nu er eksisterende eller ny. Det er således, at med dette lovforslags vedtagelse skal de anpartsselskaber, der i dag har 80.000 kr. i kapital, altså pr. 1. januar 1997 op på 125.000 kr., og de, der har 200.000 kr. i kapital, kan gå ned til 125.000 kr. Sådan er systematikken.

Målet er klart én grænse. Det andet tror jeg vil være bøvlet og ikke blive forstået. Det kan også give lidt konkurrenceforvridning osv.; det tror jeg er en dårlig idé.

Jeg skal vende tilbage til kapitalkravet og svare på hr. Kristian Thulesen Dahls spørgsmål, men derudover er der så nogle andre forenklinger i forslaget, som måske er druknet lidt i diskussionen om kapitalkravet, men som jeg da gerne selv vil fremhæve, hvis andre ikke vil gøre det.

Man slækker lidt på kravene til, hvordan ledelsen absolut skal være bygget op, og hvordan beslutningerne absolut skal træffes i disse små selskaber. Vi behøver jo ikke at stille krav, som om det var F.L. Smidth med datterselskaber, vi talte om. Der er taget hensyn til, at her har vi de små selskabers selskabsform, og at der skal være en fleksibilitet. Det synes jeg da selv er en meget god idé.

Så er der igen spørgsmålet om fristerne, som vi også havde under det forrige lovforslag, at igen her forsøger vi at gøre dem klare. De skal overholdes, men de skal også være til at forstå,